Patronímic

Autor:
Data de publicació: 25-12-2021

Un patronímic és un component d'un nom personal basat en el nom de pila del pare, avi (avonímic),[1][2] o un avantpassat masculí anterior. Un component d'un nom basat en el nom de la mare o d'un avantpassat femení és un matronímic. Un nom basat en el nom del fill és un teknonímic o pedonimic. Cada un és un mitjà de transmissió de llinatge.

Els patronímics encara s'utilitzen, inclòs l'ús obligatori, en molts països de tot el món, encara que el seu ús ha estat reemplaçat o transformat en gran mesura en cognoms patronímics. Exemples d'aquestes transformacions inclouen cognoms anglesos comuns com Johnson (fill de John).

Orígens dels termes

El substantiu i adjectiu habitual en anglès és patronímic,però com a substantiu això existeix en la variació lliure al costat del patronímia. [a] La primera part de la paraula patronym prové del grec ????? pat?r "pare"(GEN ?????? patros d'on prové la forma de combinació ?????- patro-); [3] la segona part prové del grec ????? onyma,una forma variant de ????? onoma "name". [4] En la forma patronímica,això s'erigeix amb l'addició del sufix -???? (-ikos),que originalment s'utilitzava per formar adjectius amb el sentit "pertanyent a" (per tant, "pertanyent al nom del pare"). Aquestes formes estan testificades en grec hel·lenístic com ??????????(patr?nymos)i ????????????(patr?nymikos). [5] La forma patronym,testificada per primera vegada en anglès el 1834, va ser manllevada a l'anglès del patronymefrancès, que prèviament havia manllevat la paraula directament del grec. Patronímic,documentat per primera vegada en anglès el 1612, té una història més complexa. Les dues paraules gregues havien entrat en llatí i, del llatí, francès. La forma anglesa patronímica va ser manllevada a través de la influència mútua del francès i el llatí en l'anglès. [6]

Història

En moltes zones del món, els patronyms són anteriors a l'ús de noms de família. Els noms familiars en moltes llengües cèltiques, germàniques, ibèriques, escandinaves, georgianes, armènies i eslaves provenen de patronímics, per exemple Wilson (fill de Guillem), FitzGerald (fill de Gerald), Powell (de "ap Hywel"), Fernández (fill de Fernando), Rodríguez (fill de Rodrigo), Andersson o Andersen (fill d'Anders, forma escandinava d'Andreu), Carlsen (fill de Carl), Ilyin (d'Ilya), Petrov (de Pere), Grigoróvitx (fill de Grigori,forma russa de Gregori), Stefanovi? (fill de Stefan,petit Stefan), MacAllister (de "mac Alistair", que significa fill de Alistair,anglicitzat forma escocesa d'Alexandre)i O'Conor (d'"Ó Conchobhair", que significa nét/descendent de Conchobhar). Altres cultures que abans utilitzaven patroníms han canviat a l'estil més estès de passar el cognom del pare als fills (i la dona) com a propi. A Islàndia,els noms de família

són inusuals; La llei islandesa afavoreix l'ús de patronims (i més recentment, matronyms) sobre els noms familiars.

Ús històric i actual

Àfrica
Tradicionalment els musulmans i els africans de parla no àrab, com els hausses i els fulanis solen seguir el patró de nomenclatura àrab. [Calcitació] La paraula o frase que significa "fill de" s'omet. Així que Mohamed, fill d'Ibrahim, fill d'Ahmed, és "Mohamed Ibrahim Ahmed", i el fill de Mohamed Ibrahim Ahmed, Ali, és "Ali Mohamed Ibrahim".

Etiòpia i Eritrea
Article principal: Convencions de nomenclatura a Etiòpia i Eritrea

Els etíops i els eritreus no tenen cap concepte de cognom i cognom. Si un ha de referir-se a una persona, és amb un sol nom i sempre utilitzarà el nom de pila de la persona. Els etíops i els eritreus utilitzen un patró de nomenclatura molt similar al patró de nomenclatura àrab, però amb una excepció: sense sufix ni prefix. El nom complet d'una persona sol ser dos, però oficialment registrat amb tres noms. El nom de pila de la persona és el primer, seguit del nom de pila del pare de la persona i (opcionalment, a efectes oficials) el nom de l'avi per fi. Per exemple, una persona anomenada Lemlem Mengesha Abraha té Lemlem com el seu nom de pila, Mengesha (del nom del seu pare) Abraha (nom de l'avi). El nom de l'avi normalment només s'afegeix en els documents oficials i no s'utilitza en la vida quotidiana. El nom del pare no es considera un segon nom sinó un cognom, sense que sigui una família o cognom. El mateix passa amb les dones; No prenen el cognom del seu marit. Van independentment pel seu nom de pila, seguit del nom del seu pare, i després el nom del seu avi, fins i tot després del matrimoni.

Kenya
Algunes comunitats kenyanes utilitzaven patroníms. A partir de 2010, la pràctica ha disminuït en gran mesura amb l'ús només del cognom del pare com a cognom. Kalenjin utilitza 'arap' que significa 'fill de'; Kikuyu utilitzava 'wa' que significa 'de'. A causa de la poligàmia, també es van utilitzar matronyms i es va utilitzar 'wa' per identificar de quina esposa va néixer el nen; Maasai utilitza 'ole' que significa 'fill de'; Meru utilitza 'mto' abreujat M' així el fill de Mkindia seria M'Mkindia, pronunciat Mto Mkindia.

Moçambic
El nom patronímic és molt comú en algunes parts de Moçambic. Tot i que la pràctica no és universal, el nomenament patronímic s'ha documentat a la província de Zambezia.

Nigèria
Ara[quan?] no tan prominent com abans, moltes persones del sud de Nigèria van prendre el nom del seu pare com a cognom. També podria ser el sobrenom prominent del pare, que pren el lloc d'un nom. Un exemple seria un home anomenat Kolade Fabiyi, que va tenir un fill anomenat Dele. El fill es deia Dele Kolade, no Dele Fabiyi. Això s'utilitza per distingir entre la família estesa que tindria el mateix cognom, com entre cosins. Aquest costum ha caigut a l'anglès modern, a causa d'un augment de l'educació a l'estil britànic. [Calcitació]

Somàlia
Els somalis utilitzen el nom del seu avi patern com a cognom legal a efectes de documentació. També utilitzen el terme "ina" o "iña" que significa "el fill de" o "la filla de", que és similar a altres patrons africans i àrabs. Per exemple, el nom "Ahmed Mohamed Ali Farah" significa "Ahmed fill de Mohamed fill d'Ali fill de Farah". En indicar el llinatge d'un, es dirà "Ahmed ina Mohamed" (Ahmed, el fill de Mohamed). Per identificar-se a si mateixos i al sub-clan al qual pertanyen, els somalis memoritzen el seu llarg llinatge de tornada a un avantpassat comú. Les dones mai adopten el patronisme dels seus marits, sinó que mantenen el seu per a tota la vida.

Sud-àfrica

Entre els patronímics zulus es van utilitzar en l'era precolonial. El prefix "ka" es va adjuntar al nom del pare, per exemple Shaka kaSenzangakhona significa Shaka fill de Senzangakhona. La pràctica va desaparèixer de l'ús quotidià amb la introducció del sistema modern de cognoms d'estil europeu, però segueix sent part de les pràctiques culturals tradicionals, particularment en el cas dels cacics i la reialesa, on recitar llinatges forma part de moltes ocasions cerimonials.

Àsia Oriental

Xina
Elsnoms dels "fills" de les persones yi es basen en l'última o dues síl·labes del nom del seu pare. La gent de Hani també té costums patronímics. [què?]

Taiwan
Els noms de les persones atayalssón seguits pel nom del seu pare, tant el fill com la filla són patronímics. Els noms del fill d'Amistambé són seguits pel nom del pare, mentre que el nom d'una filla és seguit pel nom de la seva mare. Mentre que els Seediqs sovint poden triar quin dels noms dels seus pares ha d'anar darrere dels seus propis.

Mongòlia
Els noms dels mongolssón seguits pel nom del seu pare, tant el fill com la filla són patronímics.

Sud d'Àsia
Índia

Un patronímic és comú en algunes parts de l'Índia. Per exemple, si un pare es diu Abram Sachin (un nom masculí), podria anomenar el seu fill Ismail Abram, que al seu torn podria anomenar el seu fill Patrick Ismail. Com a resultat, a diferència dels cognoms, la patronímica no passarà a través de moltes generacions.

A Tamil Nadu i algunes parts de Kerala i Karnataka del Sud,el patronisme és predominant. Es tracta d'una sortida significativa de la resta del país, on els noms de castes s'utilitzen majoritàriament com a cognoms. Això va entrar en comú durant les anys 1950 i 1960, quan el moviment dravívid va fer campanya contra l'ús de la casta com a part del nom.

No obstant això, en lloc d'utilitzar el nom complet del pare, només la primera lletra , coneguda popularment com la inicial - està prefixada al nom de pila. Per exemple, si el nom d'una persona és Nikhilesh i el Rajaramandel seu pare, llavors el nom complet és R.Nikhilesh i poques vegades s'expandeix, fins i tot en registres oficials. Només quan es veu forçat per estipulació , com quan sol·licita un passaport indi que normalment no permet inicials - s'amplia la inicial i el nom es tradueix com "Nikhilesh Rajaraman". Algunes famílies segueixen la tradició de conservar el nom de la ciutat natal, el nom de l'avi, o tots dos com a inicials. El famós novel·lista anglès indi R. K. Narayanen néixer era Rasipuram Krishnaswami Ayyar Narayanaswami, que es va escurçar a preguntes del seu amic escriptor, Graham Greene. Rasipuram, el primer nom, és un topònim i Krishnaswami Ayyar, el segon nom, és un patronímia.

A Tamil Nadu, l'ús d'inicials i/o cognoms és una prerrogativa de la persona sense regles estrictes. El difunt primer ministre Karunanidhi va preferir ser referit com a M. Karunanidhi, on la M inicial representava Muthuvel, el nom del seu pare. El fill de Karunanidhi prefereix ser referit com a M. K. Stalin incorporant tant els noms del seu pare com del seu avi. No obstant això, el fill de M. K. Stalin prefereix ser referit com a Udhayanidhi Stalin,amb Udhayanidhi com el seu nom de pila i Stalin, el nom de pila del seu pare, com el seu cognom i no com a inicial.

De la mateixa manera, el jugador de cricket Ravichandran Ashwin,el pare del qual es diu Ravichandran, prefereix ser referit com a R. Ashwin o Ravichandran Ashwin. Això es deu al fet que els comentaristes en esports sovint diuen als jugadors només pels seus cognoms i seria incorrecte anomenar-lo pel nom del seu pare, per tant, posa el seu propi nom de pila en l'últim.

Una altra tendència propera és ampliar les inicials per reflectir com sonarien en la llengua materna. Per exemple, Karuppiah prefereix ser anomenat Pala. Karuppiah en lloc de P. Karuppiah i el seu fill Palaniappan prefereix Karu. Palaniappan. El director de cinema Ranjith prefereix Pa. Ranjith en lloc de P. Ranjith, ja que Pa sona més a prop del nom en tàmil que de P, que sona com Pe a diferència de la primera síl·laba Pa.

El famós científic M. Annadurai ampliaria el seu nom com Mayilsami Annadurai, però, se l'ha de referir com Annadurai, ja que referir-se a ell com Mayilsami es referiria a ell amb el nom de pila del seu pare que podria ser vergonyós per a ell.

Mentre que l'ús de noms de castes com a cognoms / cognoms es desaconsella (però no està prohibit) a Tamil Nadu, aquest ús per part de persones fora de l'estat és rebut amb indiferència. Per tant, Lakshmi Menon, Shilpa Shetty, etc. són referits pels seus noms preferits que inclouen els seus noms de casta. De la mateixa manera, els vells noms tàmils amb la casta en ells també s'utilitzen completament mentre es refereixen a ells com Pasumpoan Muthuramalinga Thevar, U.Ve. Swaminatha Iyer, etc.

Als estats d'Andhra Pradesh i Telangana, el patró de nomenclatura és un nom de família, nom de pila i nom de casta, en aquest ordre. Però de vegades s'omet el nom de la casta. Si apareix un nom com Alugupally Sudhir Reddy, Alugupally és el cognom, Sudhir és el nom de pila i Reddy és el nom de casta. Si trobeu un nom com Gorle Sunil Kumar, Gorle és el nom de la família, i Sunil Kumar, el nom de pila. Aquí s'omet el nom de la casta. En els últims temps, algunes persones estan escrivint els seus noms en l'ordre del nom de pila, el nom de la casta i el nom de la família. De vegades, el nom de la casta també s'omet aquí. Es pot veure en els noms com Satyanarayana Bandi, on Satyanarayana és el nom de pila, i Bandi, el cognom.

A Maharashtra,Karnataka i Gujarat,una convenció molt comuna entre les comunitats hindús és tenir el patronímic com a segon nom. Exemples:

El primer viceprimer ministre i primer ministre de l'Interior, Sardar Vallabhbhai Patel,es diu Vallabhbhai Jhaverbhai Patel, on Jhaverbhai és el nom del seu pare.
El nom complet del criquet Sachin Tendulkarés Sachin Ramesh Tendulkar, on Ramesh és el nom del seu pare.
El nom complet del criquet Sunil Gavaskarés Sunil Manohar Gavaskar, on Manohar és el nom del seu pare. El fill de Sunil Gavaskar, Rohan Gavaskar, seria Rohan Sunil Gavaskar, i així successivament.
El 15è primer ministre de l'Índia, Narendra Modi,va jurar el càrrec de primer ministre de l'Índia com Narendra Damodardas Modi, on Damodardas és el nom del seu pare. Prefereix escriure el seu nom complet incloent el nom del seu pare com el seu segon nom.

Aquest sistema funciona tant per a nens com per a nenes, excepte que després del matrimoni, una dona pren el nom del seu marit com el seu segon nom: el seu nou segon nom ja no és un patronímic. Els costums de nomenclatura eslau oriental són similars, excepte que el sufix -yevich, -yevna,o alguna cosa similar s'utilitza en una llengua russa patronímica.

Els indis, particularment els tàmils a Singapur, sovint continuen la tradició patronímica; això implica tenir un sol nom de pila, seguit del fill/filla, seguit del nom del seu pare.

Els indis malaisis també poden seguir aquest costum amb "fill" o "filla" de ser reemplaçats per "anak lelaki" o "anak perempuan", respectivament.

Els indis de la secta musulmana Isma'ili també tenen noms secundaris patronímics que utilitzen el nom del pare i el nom de l'avi més un cognom. Algú anomenat "Ramazan Rahim Ali Manji" podria anomenar al seu fill "Karim Ramazan Rahim

Manji" i la seva néta podria ser anomenada "Zahra Karim Ramazan Manji".

Àsia sud-oriental
A Malàisia,Singapur i Brunei,els malais i indis ètnics generalment segueixen el sistema de nomenclatura patronímica àrab de nom de pila + bin / binti o SO / DO + nom del pare.

A Brunei,la família governant del monarca utilitza el nom de pila + ibni + nom del pare en lloc d'utilitzar paperera / binti.

A Indonèsia, hi ha una sèrie de grups ètnics amb diferents sistemes de nomenclatura. Els bataks de Sumatra del Nord (Sumatra Utara) donen a cada nen el nom de la família. De vegades el nom de la família està prefixat per Huta-, Batu-, etc., però la majoria utilitzen Si-, com Sitanggang, Sihombing, Sibutar-butar, Sinaga o Sitohang. El nom de la família prové de la família del pare. Per exemple, si el nom del pare és Boggi Sinaga, que es va casar amb Moetia Siregar, tots els nens rebran el nom de la família de Sinaga.

A Sunda, una regla cultural similar s'utilitza a la dels bataks. El nom de la família per Sunda és -Wijaya, però això no és cert per a totes les famílies sundaneses.

Àsia Occidental
Armeni
Article principal: Cognoms armenis

L'ús de patronímics va ser introduït a Armènia pels russos durant els temps de l'Imperi Rus i la Unió Soviètica. Anteriorment a aquest període, l'ús de patronímics era molt limitat. Els patronímics solen estar formats per l'addició de "i" ("de", pronunciat com ee)al nom del pare, per exemple, si el nom del pare és "Armen", el patronímic corresponent seria "Armènia" (d'Armen). La versió russificada del mateix patronímic seria "Armenovich" per als mascles i "Armenovna" per a les femelles. Després que Armènia recuperés la seva independència de la Unió Soviètica el 1991, es va produir una disminució massiva en l'ús de patronímics russificats; avui en dia pocs armenis utilitzen patronímics fora dels contextos oficials.

Molts cognoms armenis van ser utilitzats per primera vegada per avantpassats llunyans o fundadors de clans. Aquests es caracteritzen pel sufix "-ian" en armeni occidental, sovint transliterat com "-yan" en armeni oriental. Aquests s'afegeixen al nom de pila, és a dir, Kardashian, Asdvadzadourian, Tankian, Hagopian, Khachadourian, Mardirosian, Bedrosian, Sarkissian, etc. Tingueu en compte que el sufix "-ian" també es va afegir als oficis, com a Adakhtsakordzian (emès pel fuster), Chalian (emès pel fabricant d'espelmes).

Destaquen els cognoms dels fills de sacerdots casats, o kahanas. Encara que no és tan comú avui en dia, era costum durant molt de temps que aquests nens (en particular els fills) canviessin els seus cognoms pel nom en religió del seu pare. Per exemple, el fill de Ter (reverend) Bartev canviaria el seu cognom pel de Ter Bartevian.

Àzeri

En àzeri,els patronímics es formen a través de -o?lu (de vegades transliterat com a ogly)per als mascles i q?z? (sovint transliterat com gizi o kizi)per a les femelles. Abans de finals del segle XIX i principis del XX, la patronímica s'utilitzava com a part essencial del nom complet d'una persona, és a dir, Sardar Ilyas o?lu ("Sardar, fill d'Iliàs") i Mina Nabi q?z? ("Mina, filla de Nabi"), ja que els cognoms eren majoritàriament inexistents abans de la sovietització (amb l'excepció de les famílies de classe alta i d'algunes de classe mitjana). Després que els cognoms s'adoptessin comunament a l'Azerbaidjan en la dècada de 1920, els patronímics encara seguien sent parts de noms complets, és a dir, Sardar Iliàs o?lu Aliyev ("Sardar Aliyev, fill d'Ilià"). Avui en dia a l'Azerbaidjan, la patronímica de vegades substitueix els cognoms en ús no oficial. Normalment en aquest cas, s'escriuen com una paraula (és a dir, Eldar Mammado?lu, Sabina Yusifq?z?). Molts cognoms àzeri també es deriven de patronímics d'estil persa que acaben en -zadeh (Kazimzadeh, Mehdizadeh,etc.). Es troben entre els àzeris caucàsics i iranians. No obstant això, a diferència dels primers, els àzeris a l'Iran generalment no utilitzen patronímics en oglu / qizi. Els patronímics àzeris no s'han de confondre amb els cognoms turcs en -o?lu i els cognoms grecs en -?????(-oglou),que no tenen versions femenines específiques i no reflecteixen noms de pares.

Cultures semítiques

Una característica comuna dels noms semítics històrics és el sistema patronímic. Des de l'antiguitat, els homes i les dones van ser referits i nomenats utilitzant aquest sistema. Això no es limitava a cap regió o religió. No va ser fins als segles XVII i XVIII quan es van posar en marxa lleis a les nacions europees que exigien tant, que les de descendència semítica van començar a abandonar l'esquema de nomenclatura patronímica a favor d'adoptar cognoms legals consistents. Va ser només després que aquestes lleis van ser ratificades que el 99% dels jueus i musulmans en aquests territoris van rebre cognoms.

Jueu

Més informació: Nom jueu

Els jueus han utilitzat històricament noms patronímics hebreus després de la revolta de Bar Kokhba,abans de la qual la llengua més comuna era l'arameu. En el sistema patronímic jueu el nom és seguit per ben- o ratpenat- ("fill de" i "filla de", respectivament), i després el nom del pare, el nom de la mare, o tots dos. En arameu, el nom va ser seguit per bar- o ratpenat - ("fill de" i "filla de", respectivament).

Entre les poblacions jueves d'Europa, avui existeixen cognoms familiars permanents, primer pels jueus sefardites a la Ibèria dels segles X o XI i pels jueus asquenazites a finals del segle XVIII, quan Àustria va aprovar la primera llei que requeria l'adopció de cognoms. Lleis similars es van aprovar a Prússia,Galícia, França, regions d'Alemanya i altres països.

Mentre que els jueus ara tenen cognoms permanents per a la vida quotidiana, la forma patronímica encara s'utilitza en la vida religiosa. S'utilitza en sinagoga i en documents en la llei jueva com la ketubah (contracte matrimonial). Molts jueus sefardites utilitzaven l'àrab en lloc de ratpenat o ben quan era la norma. La família espanyola Ibn Ezra n'és un exemple.

Hi va haver una forta pressió cultural durant el període posterior a l'establiment de l'Estat d'Israel perquè els immigrants a l'Israel modern hassin d'hebraitzar els seus noms. [7] Aquesta pràctica és especialment comuna entre els immigrants asquenazites perquè la majoria dels seus noms van ser presos durant el període des de finals del segle XVIII fins a mitjans del segle XIX. Per exemple, Golda Meir va néixer "Golda Mabovitch", va prendre el nom de "Golda Meyerson" després del seu matrimoni amb el nord-americà Morris Meyerson, i, després de fer Alih i a instàncies de Moshe Sharett, va hebraitzar el seu cognom a Meir. [8]

Àrab

Vegeu també: Nom àrab § Nasab

En àrab, la paraula"ibn"(??? o ??:"bin", "ben" i de vegades "ibni" i "ibnu" per mostrar el cas gramatical del substantiu) és l'equivalent del sufix "-fill" comentat anteriorment. (El prefix ben- s'utilitza de manera similar en hebreu.) A més,"bint"(???)significa "filla de". Així, per exemple, "Ali ibn 'Amr' significa "Ali fill d'Amr". En àrab clàssic, la paraula ibn s'escriu com bn entre dos noms, ja que el cas que acaba del primer nom proporciona una vocal. En conseqüència, ibn s'escriu sovint com "b.", ja que bint s'escriu sovint com "bt.", en fórmules de nom renderitzades de l'àrab als caràcters romans. Així, Hisham ibn al-Kalbi s'escriu alternativament com Hisham b. al-Kalbi. No obstant això, la pronunciació "bin" és dialectal i no té res a veure ni amb l'ortografia ni amb la pronunciació en àrab clàssic. La paraula "Abu" ("Aba" o "Abi" en diferents casos gramaticals) significa "pare de", de manera que "Abu "Ali" és un altre nom per a "Amr".

En l'època medieval, un fill il·legítim de parentiu desconegut de vegades seria anomenat "ibn Abihi", "fill del seu pare"

(en particular Ziyad ibn Abihi. A l'Alcorà,Jesús(Isa en àrab) s'anomena constantment "Isa ibn Maryam" - un matronímic (a l'Alcorà, Jesús no té pare; vegeu visió islàmica de Jesús). Un patronímic àrab es pot estendre fins on els registres de l'arbre genealògic permetran: així, per exemple, Ibn Khaldun va donar el seu propi nom complet com "Abd ar-Rahman ibn Muhammad ibn Muhammad ibn al-Hasan ibn Muhammad ibn Jabir ibn Muhammad ibn Ibrahim ibn 'Abd ar-Rahman ibn Khaldun"'.

Els patronímics segueixen sent estàndard en algunes parts del món àrab, especialment a l'Aràbia Saudita i l'Iraq. (En el cas de l'Iraq, amb l'ibn omès o bint.) No obstant això, part del món àrab ha canviat a un sistema de cognoms. [quan?] Igual que en anglès, els nous noms familiars de vegades es basen en el que abans era un patronímic. La forma més utilitzada en el món àrab és l'ús tant del patronímic com d'un cognom, sovint utilitzant tant els avis del pare com els paterns donats de nom en seqüència després del propi nom de pila, i després el nom de la família. A l'Iraq, per exemple, els noms complets es formen combinant el nom d'un individu amb el nom del seu pare (de vegades se salta el pare i s'utilitza el nom de pila de l'avi patern, de vegades s'utilitzen tant el pare com l'avi patern), juntament amb el nom de la ciutat, el poble o el clan. Per exemple, Hayder Muhammed al-Tikriti és fill de Muhammed anomenat Hayder, i és de la ciutat de Tikrit. A l'Aràbia Saudita, les convencions de nomenclatura són similars a les de l'Iraq, però els noms de família s'utilitzen molt més sovint.

Arameu
En arameu, el prefix bar- significa "fill" i s'utilitza com un prefix que significa "fill de". A la Bíblia, Pere es diu Bar-Jonàs a Mateu 16:17 i Nathanael és possiblement anomenat Bartomeu perquè és el fill de Tolmai (o fill de Ptolemeu, amb "P" sent reduïda). Els títols també poden ser figuratius, per exemple en Fets 4:36-37 un home anomenat Josep es diu Bernabé que significa "fill de consol".

Assiri
Els assiris durant segles han utilitzat l'aposta patronímica o una mica literalment significa "casa" en l'arameu assiri; no obstant això, en el context del nom significa "de la casa de [el nom del pare]".

Persa
En persa,els patronímics ??????? estan formats per noms que acaben amb el sufix "-pur" ??? per a homes i "-dokht" ???? per a les dones. Per exemple: Shahpur (fill de rei) i Sinapur (fill de Sina). Depenent del país, alguns sufixos són més comuns que altres. Per exemple, a l'Iran,el sufix "-pur" és comú mentre que a l'Afganistan,el sufix "-Zadah" ???? o "-Zad" ??? és comú, encara que --Zadeh és comú a l'Iran.

Turc
Article principal: Nom turc

En turc,els sufixos utilitzats per indicar l'ascendència paterna són -o?lu i -zade,que indiquen l'ascendència com a procedent d'un determinat home. Com molts altres patronímics en altres idiomes, amb la formalització de les convencions de noms per lleis en l'edat contemporània moderna tardana molts es van convertir en cognoms. Després de la'Revolució dels cognoms'el 1934, moltes persones van triar professions o hàbitat com a cognoms amb o sense el sufix -o?lu,com Elbeyio?lu, Bakkalo?lu o Giritlio?lu i amb -zade com Beyzade, Mehmedzade, Yusufzade.

Europa
A Europa, els patronyms estaven anteriorment estesos, però més tard es van limitar a Escandinàvia, Islàndia i algunes cultures eslaves orientals.

Anglès
A Anglaterra, els noms que acabaven amb el sufix "-fill" o "-ing" eren sovint originalment patronímics. A més, el prefix arcaic francès (més específicament normand) fitz (cognat amb els moderns fils francesos, que significa "fill") apareix en les línies familiarsaristocràtiques d'Anglaterra que daten de la conquesta normanda,i també entre els angloirlandesos. Així hi ha noms com Fitzgerald i Fitzhugh. De particular interès és el nom "Fitzroy", que significa "fill del rei", que de vegades era utilitzat per nens reials il·legítims. [9]

Irlandès, escocès i manx
Vegeu també: Nom irlandès § Patronyms i altres additius,i onomàstica celta § Prefixos de cognom

L'ús de "Mac" d'alguna manera era freqüent en gaèlic escocès,irlandès i manx,en tot el que denota "fill". "Mc" és també una anglicització freqüent tant a Escòcia com a Irlanda. A Irlanda es troben les formes "Mag" i "M". El prefix "Mac" s'utilitza per formar un patronímia, com "Mac Coinnich" -o l'anglicitzat "Mackenzie"- fill de Coinneach/Kenneth. L'equivalent femení de Mac és Nic,condensat a partir de mhic nighean (en gaèlic escocès) o iníon mhic (en irlandès), ambdós significats de filla. Per exemple, el cognom gaèlic escocès, Nic Dhòmhnaill que significa "filla d'un fill de Dòmhnall" (en anglès, Donald), com en Mairi Nic Dhòmhnaill,o Mary MacDonald.

A l'extrem nord del mar d'Irlanda,a l'Ulster, l'illa de Mani Galloway (de fet, tan al nord com Argyll),"Mac" va ser freqüentment truncat en la parla a /k/. Això va conduir a anglicitzacions com "Qualtrough" (Fill de Walter) i "Quayle" (fill de Pau, cf. MacPhail),generalment començant per "C", "K" o "Q". A Irlanda, aquest trunceig va donar lloc a cognoms com "Guinness" (fill d'Aonghus, cf. MacAonghusa), començant normalment en "C" o "G" per a patronímics prefixats amb Mac, i en "H" (per exemple, "Hurley" [descendent de Iarlath, cf. Ua h-Iarfhlatha/O'Hurley]) per cognoms prefixats amb "O". El gaèlic escocès col·loquial també té altres patronímics d'una forma lleugerament diferent per a les persones, encara en ús (per obtenir més informació, consulteu: Sistema de nomenclatura personal gaèlic escocès).

Gal·lès i còrnic

Vegeu també: Cognoms gal·lesos i cognoms de Cornualla

Abans de l'Acta d'Unió de1536, els gal·lesos no utilitzaven generalment cognoms, sinó que utilitzaven epítets (per exemple, Selyf Sarffgadau,"Selyf la serp de batalla"), patronímics (per exemple, el mapa de Rhodri Merfyn,"Rhodri fill de Merfyn"), i (molt menys sovint) matronyms (per exemple, el mapa de Rhodri Nest,"Rhodri fill de Nest") per identificar persones.

El gal·lès, com a llengua p-cèltica,originalment utilitzava el mapa o el mab en lloc del mac Q-Celtic emprat a Irlanda i Escòcia. Aquests es van simplificar més tard als moderns gal·lesos ap i ab. Una pràctica comuna és utilitzar mab/ab abans que el nom d'un pare comenci amb una vocal (per exemple, Llywelyn mab Iorwerth),però les dues formes alternatives també s'utilitzen arbitràriament en moltes fonts.

Les filles eren indicades per ferch o verch (mutat de marxandatge,"noia, filla"). Angharad verch Owain seria "Angharad, filla d'Owain".

Després dels Actes d'Unió, això va fer que molts cognoms gal·lesos fossin variants del nom personal del seu pare o avantpassat: ap o ab Ieuan sovint es convertien en "Evans"; ap Rhys, "Preu"; ap o ab Owain, "Bowen"; Ap Hywel,"Powell" o "Howell". A més d'aquests noms baptismals i oficials anglicitzats, els patroníms van continuar sent emprats comunament en gal·lès fins a la Revolució Industrial,particularment al nord i l'oest de Gal·les. Els patroníms s'utilitzaven de vegades dins dels noms anglesos, així com utilitzant el nom personal del pare com a segon nomdels fills.

Potser perquè Cornualla es va incorporar legalment a Anglaterra abans que Gal·les, els patroníms (perexemple, Ros[m]ap Ros>Rouse, [m]ap Richard>Pritchard, Davies, Evans)són menys comuns allà que els topònims (per exemple, Tresillian,Trevithick, Nanskeval / Nankeville)i cognoms ocupacionals (per exemple, An Gof,[An] Gove, (Ferrer); Helyer (dialecte del còrnic - possiblement un slater o caçador (helgher)). [10]

Holandès
En neerlandès,els patronímics s'utilitzaven sovint en lloc de noms familiars o com a noms intermedis. Els patronímics es componien del nom del pare més un zoon final per a fills, dochter per a filles. Per exemple, Abel Janszoon Tasman és "Abel fill de Jan Tasman", i Kenau Simonsdochter Hasselaer:"Kenau, filla de Simon Hasselaer". En forma escrita,

aquestes terminacions sovint s'abreujaven com -sz. i -dr. respectivament, per exemple, Jeroen Cornelisz. "Jeroen fill de Cornelis", o Dirck Jacobsz. Les terminacions -s, -se i -sen també s'utilitzaven comunament per als fills i sovint també per a les filles. A les províncies del nord, -s, com a cas genitiu, s'utilitzavagairebé universalment tant per a fills com per a filles. El sufix -x com a "Tacx" o "Hendrix" també denotava el fill o la filla de ... Actualment s'integra com un nom complet.

Els mecenímics van ser comuns a les Províncies Unides Neerlandeses fins a la invasió francesa el 1795 i la posterior annexió el 1810. Com que els Països Baixos eren ara una província de França, es va establir un registre de naixements, morts i matrimonis el 1811, de manera que l'emperador Napoleó va obligar els holandesos a registrar-se i adoptar un cognom diferent. [11]

Francès

A França, els termes patronyme i nom patronymique s'havien utilitzat durant molt de temps indistintament per designar el nom de la família, el que significa que s'hereta del pare.

La tradició del llinatge patronímic encara s'utilitza entre alguns descendents canadencs de colons francesos: en la tradició oral de molts acadians,per exemple, Marc à Pierre à Gérard (lit. "Marc de Pierre de Gérard"), significa "Marc, fill de Pierre, nét de Gérard".

Italià

Aquesta secció no cita cap font. Ajudeu a millorar aquesta secció afegint cites a fonts fiables. El material no subcontractat pot ser desafiat i eliminat. (Novembre 2021) (Més informació sobre com i quan s'ha de suprimir aquest missatge de plantilla)

La llengua italiana solia designar patronímics en l'escriptura formal fins a 1975 utilitzant la preposició di (anglès de)per a un pare viu i fu (anglès tardà)per a un mort. És a dir, Mario di Giovanni Rossi significava que Mario Rossi és fill d'un home viu anomenat Giovanni; Francesco fu Pietro Verdi significava que Francesco Verdi és fill d'un home mort anomenat Pietro. Quan es desconeixia el nom del pare, les institucions podien utilitzar la fórmula N.N.(Nomen nescio,en llatí, "no sé el nom") o utilitzar el nom de la mare o ometre aquesta part completament.

En els registres parroquials escrits en llatí,el nom del pare s'escriuria en genitiu sense preposició. Per a un pare mort, es va afegir el quondam de partícules (en anglès una vegada / anteriorment). Els exemples anteriors haurien estat traduïts com Marius Johannis Rossi i Franciscus quondam Petri Verdi.

Els patronímics no són d'ús comú en l'italià modern. No obstant això, alguns d'ells han estat l'origen de diversos cognoms. Com a exemple, els individus descendents d'un home anomenat Paolo podrien haver guanyat els cognoms patronímics Paolo, Di Paolo, De Paoli, Paoli, Polo, Pagolo, Pagoli, Paolino, Lino,etc.

Península Ibèrica
Vegeu també: Duanes espanyoles de nomenclatura i duanes de nomenclatura portuguesa

En el passat, tant en castellà com en portuguès, els finals -ez i -es tendien a confondre's, ja que la pronunciació era bastant similar en les dues llengües. Avui, el portuguès ha estat completament estandarditzat a -es; L'espanyol també està estandarditzat a -ez,però és molt comú veure terminacions arcaiques en -es. Per exemple, Pires/Peres i Pérez són els equivalents moderns de l'anglès"Peterson"en portuguès i espanyol.

A Portugal,hi ha alguns cognoms que tenien una gènesi patronímica però, tot i que encara és comú, ja no indiquen un ús patronímic. Per exemple, Álvares era fill d'Álvaro i Gonçalves era fill de Gonçalo (era el cas de Nuno Álvares Pereira,fill d'Álvaro i Gonçalves Pereira, fill de Gonçalo Pereira). Altres casos són Rodrigues (fill de Rodrigo), Nunes (fill de Nuno)i Fernandes (fill de Fernando). De la mateixa manera, el cognom Soares significa fill de Soeiro (en llatí Suarius). Prové del llatí Suaricius (fill de Suari); el sufix genitiu llatí -icius/a s'utilitzava per indicar un patronímic. Més tard es va convertir en Suáriz, Suárez (tots dos espanyols), i finalment Soares (portuguès). Una altra teoria atribueix la patronímica a l'estil ibèric-ez a la influència germànica (visigòtica) més que a la llatina. [12][13]

Els patronyms espanyols segueixen un patró similar al portuguès (per exemple, López:fill de Lope; Fernández:fill de Fernando; Hernández: fill d'Hernán; Rodríguez:fill de Rodrigo; Álvarez:fill d'Álvaro). Les terminacions comunes inclouen -ez, -az, -iz, -is i -oz. No obstant això, no tots els cognoms amb terminacions similars són necessàriament patronímics. Per exemple, Chávez no és el fill de Chavo,sinó que prové de chaves gallecs o portuguesos,que significa "claus", amb la "s" que denota la forma plural de chave,com és el cas de la clau / claus en anglès. [14]

No obstant això, aquest tipus de cognoms eren inusuals fora de la Corona de Castella. A part de les variacions ortogràfiques naturals (com l'ús de Giménez o Ximénez), el contacte lingüístic ha portat una sèrie de versions creuades, mostrant característiques de múltiples idiomes. És possible trobar el polític català Jordi Sànchez (que té un cognom espanyol escrit a la manera catalana) o el periodista Vicenç Sanchis (que té un cognom català escrit a la manera espanyola).

A causa de les lletres, z i s que es pronuncien per igual en els dialectes llatinoamericans de l'espanyol, molts cognoms no patronímics amb un -es han arribat a ser escrits amb un -ez. En espanyol hispanoamericà, les ortografia -ez de Chávez (Hugo Chávez), Cortez (Alberto Cortez) i Valdez (Nelson Valdez) no són cognoms patronímics, sinó simplement ortografia variant de l'ortografia espanyola ibèrica amb -es, com en els noms de Manuel Chaves, Hernán Cortés i Víctor Valdés. Per a més informació sobre els cognoms -z en espanyol vegeu Influències en la llengua espanyola.

Una llista d'alguns patronímics ibèrics:[12][13][15][16][17][18]

Nom original	Patronímic castellà	Patronímic gallec-portuguès
Álvaro	Álvarez	Álvares, Alves
Antom, Antão, António	Antúnez	Antunes
Benito, Bento, Bieito	Benítez	Bentes, Bieites, Viéitez
Bermudo, Vermudo	Bermúdez, Vermúdez	

Bermudes

Bernardo
Bernárdez
Bernats

Diego, Diogo
Díaz, Díez, Diéguez
Dias, Diegues

Domingo, Domingos
Domínguez
Domingues

Egaz, Egas
Viegaz
Viegas

Enrique, Enric
Enríquez
Henriques

Ermígio, Hermígio
Ermíguez
Hermigues

Esteban, Estêvão
Estébanez
Esteves, Estévez

Facundo
Fagúndez
Esmagunts

Fáfila, Fávila
Fáfez, Fáfilaz
Fafes, Fáfilas

Fernão, Fernando
Fernández
Fernandes

Froila, Fruela
Fróilaz, Fruelaz
Froilas, Fruelas

García, Garcia
Garcés

Garcês

Geraldo
Geráldez
Geraldes

Godinho, Godím
Godins, Godínez
Godins

Gomes1
Gómez
Gomes

Gonzalo, Gonçalo
González
Gonçalves

Gutier, Gutierre, Guterre[2]
Gutiérrez
Guterres

Juan, João
(del llatí Ioannes)
Yáñez, Yanes, Ibáñez
Eanes, Anes

Lope, Lopo1
López
Lopes

Marco, Marcos
Márquez
Marquès

Martín, Martim, Martinho
Martínez
Martins

Menendo, Mendo, Mem, 1
Menéndez, Méndez
Mendes

Muño, Monio1
Muñoz
Moniz

Nuño, Nuno

Núñez
Nunes

Ordoño, Ordonho
Ordóñez
Ordonhes

Pelai, Paio1
Peláez, Páez
Paes, País

Pero, Pedro
Pérez, Píriz
Peres, Pires

Ramiro
Ramírez
Ramires

Rodrigo
Rodríguez
Rodrigues

Ruy, Rui-Roi[3]
Ruíz
Ruis, Rois

Sancho
Sánchez
Sanches

Suero, Soeiro1
Suárez
Soares

Tello, Telo
Téllez
Teles

Varão
Varón
Varão

Velasco, Vasco
Velázquez, Vázquez
Vasques, Vaz

Vímara

Vimaránez
Vimaranes, Guimarães

Nom de pila arcaic, no en ús.
Nom de pila arcaic, no en ús. Equivalent a l'alemany Gunther.
Ruy o Rui és una forma hipocorística arcaica de Rodrigo.

Llengües nòrdiques
Vegeu també: Nom islandès

En el costum nòrdic, els patronims i els matronyms es van formar utilitzant el final -fill (més tard -søn i -sen en danès, noruec i alemany) a la forma genitiva del nom del pare per indicar "fill de", i -dóttir(islandès i feroès -dóttir, suec i noruec -dotter, danès i noruec -datter) per a "filla de". El patronímic resultant generalment no s'utilitzava com a cognom; no obstant això, un tercer nom, un anomenat nom basat en la ubicació o la característica personal, sovint es va afegir per diferenciar les persones i eventualment podria convertir-se en una mena de cognom. Alguns exemples moderns primerencs d'aquesta última pràctica, on el patronímic es va col·locar després del nom de pila i va ser seguit pel cognom, són el noruec Peder Claussøn Friis,el fill de Nicolas Thorolfsen Friis (Claus a Claussøn és l'abreviatura de Nicolas) i el danès Thomas Hansen Kingo,fill de Hans Thomsen Kingo.

Eventualment, la majoria dels països nòrdics van substituir o complementar aquest sistema amb l'estàndard "internacional" imperant de noms de família heretats. A Noruega, per exemple, el parlament va aprovar una llei de cognoms el 1923, citant l'augment de la població i la necessitat d'evitar la confusió de nous cognoms en cada generació. La llei sí que permet a una persona conservar un patronímic com a segon nom a més del cognom, com era comú en els primers temps moderns; aquesta no és una pràctica comuna, però es produeix, un exemple modern és Audhild Gregoriusdotter Rotevatn. El govern danès va prohibir la pràctica el 1856 i va alleujar les regulacions el 1904 per fer front al nombre limitat de patronímics. A Suècia, la pràctica dels nens de mantenir els seus pares i esposes prenent el patronímic del seu marit com a cognom es va produir al segle XVIII, però va ser prevalent per primera vegada a finals del segle XIX. Els patronímics eren normals a Suècia, almenys a la Suècia rural, fins al segle XIX. Des de finals del segle XIX, la patronímica es va fer menys comuna a Suècia fins que van ser abolides el 1966. El 1982 es va restaurar parcialment el dret a utilitzar patronims (i matronyms); Una persona (o els pares d'un nen) havien de sol·licitar i pagar una tarifa. 1 de juliol de 2017 Els pares a Suècia són lliures de donar als seus fills patronímics / matronímics en néixer en lloc de noms de família heretats, i qualsevol persona pot canviar el seu cognom a un matronímic o patronímic. [19]

Els matronyms s'utilitzaven excepcionalment si el nen va néixer fora del matrimoni o si la mare era molt més alta o ben coneguda que el pare, un exemple històric és Sven Estridsson.

A Islàndia,la patronímica o la matronímica encara s'utilitzen com a cognoms i això és de fet obligatori per llei, amb un grapat d'excepcions. El nom del pare (normalment en el cas genitiu) més la paraula fill per a fills, dóttir per a filles. [20] Per exemple, Jóhanna Sigurðardóttir (és a dir, "Jóhanna, filla de Sigurð[ur]").

Finès
A Finlàndia,l'ús de patronímics va ser el resultat de la influència sueca relativament recent i es va mantenir poc comú fora dels documents oficials. Només al segle XIX l'ús de patronímics va guanyar algun tipus de popularitat entre les classes baixes de parla finlandesa. [21] Els noms de família es van convertir en obligatoris a Finlàndia per llei el 1920. [22]

Històricament, els patronímics es componien a la manera sueca: el nom del pare i el sufix -n per genitiu més la paraula poika per a fills, tytär per a filles. Per exemple, Tuomas Abrahaminpoika (per ser llegit en anglès com "Tuomas, el fill d'Abraham") i Martta Heikintytär (per ser llegit en anglès com "Martta, la filla de Heikki"). [21]

Búlgar
En búlgar,els patronímics són -ov/-ev i -ova/-eva per a homes i dones, respectivament. Aquests són idèntics als finals dels noms familiars en búlgar i alguns altres noms de família eslaus (com ara noms en rus i txec). En els documents oficials búlgars, el patronímic s'insereix abans del cognom- per exemple, Ivan Marinov Yordanov seria Ivan,fill de Marin Yordanov.

Georgià
Article principal: Cognom georgià

En georgià, els patronímics, quan s'utilitzen, vénen amb l'addició de s al final del nom del pare, seguit d'un dze per a un home i asuli per a una dona. Per exemple, el nom real de Ióssif Stalinera Ioseb Besarionis Dze Jugashvili. s en georgià és possessiu, i el dze i asuli signifiquen descendent masculí i femení. Després del col·lapse de l'URSS, la patronímica a Geòrgia està en desús com a part de la tradició russa. [Calcitació] Els cognoms georgians deriven principalment de patronímics, sobrenoms i llocs d'origen. Dos elements comuns en els cognoms georgians, dze i shvili signifiquen fill de, i nen, respectivament.

Grec

La majoria dels cognoms grecs són patronímics per origen, encara que en diverses formes depenent de la localitat ancestral. Els sufixos diminuts que denoten"fill de",o més generalment"descendent de",es produeixen de la següent manera: començant pel nom de pila ?????????, D?métrios,per exemple, els cognoms patronímics D?m?trópoulos (Peloponès), D?m?trákos (Laconia), D?m?tréas (Mani messeniana),D?m?trátos (Cefalònia), D?m?trák?s (Creta), D?m?tr iád?s/D?m?tr-íd?s (Pontus, Àsia Menor), D?m?tréll?s (Lesbos), D?métroglou (Àsia Menor) (idèntic al mecenatge turc -o?lu),o simplement D?m?tríou (esp. comú a Xipre,el primer nom en el Genitiu). El mateix principi es pot aplicar als cognoms derivats de professions, per exemple de ?????, papás, sacerdot, es deriven els cognoms Papadópoulos, Papadákos, Papadéas, Papadátos, Papadák?s, Papadéll?s, Papazoglou etc., tots els quals signifiquen "fill de sacerdot". El mateix principi (s) pot aplicar-se en combinació, per exemple Papanikoláou, Papanikolópoulos,"el fill del sacerdot Nikolaos". El cognom d'una filla és el mateix que el del fill, però sempre va declinar en el Genitiu,per exemple, D?m?tropoúlou, Papanikoláou, etc.

A més d'aquests cognoms, els patronímics reals s'utilitzen en els documents oficials com a "noms intermedis" anteriors al cognom. Per exemple, els fills d'un Ioánnis Papadópoulos són, posem per cas, María Ioánnou Papadopoúlou i Andréas Ioánnou Papadópoulos (Ioánnou és la forma de cas genitiu de Ioánnis). Tradicionalment, una dona casada adoptava el nom de la família del seu marit. Ara, però, les dones a Grècia poden mantenir el seu propi cognom si així ho desitgen.

Hongarès

En hongarès,els patronyms es formaven tradicionalment amb el final -fi (de vegades escrit com -fy o -ffy). Aquest sistema ja no és d'ús comú, encara que encara es poden trobar rastres d'aquest en alguns cognoms actuals freqüents com Pálfi (fill de Pau), Gy?rfi, Bánfi o en el nom del famós poeta Sándor Pet?fi (que va triar aquesta forma hongaresa en lloc del seu nom de naixement eslau Petrovics). En l'antic període hongarès (segles X-XVI, vegeu Història de l'hongarès),quan els cognoms no eren d'ús comú, el genitiu complet es representava com en Péter fia András (fill de Pere Andreu); aquests formularis són d'ús freqüent en cartes i documents legals que es remunten a aquesta època. Tingueu en compte que, en hongarès, el cognom precedeix el nom de pila.

Romanès

En romanès,es van utilitzar els terminants -escu i -eanu, com en Petrescu,'fill de Petre (Pere)'; molts noms de família romanesos moderns es van formar a partir d'aquests patronímics. Amb menys freqüència, es van utilitzar matronímics formats amb la forma genitiva (utilitzant el prefix a-) com a Amariei,'(fill/filla) de Maria'.

Rus

Aquesta secció necessita cites addicionals per a la verificació. Si us plau, ajudeu a millorar aquest article afegint cites a fonts fiables. El material no subcontractat pot ser desafiat i eliminat. (Desembre 2013) (Més informació sobre com i quan s'ha de suprimir aquest missatge de plantilla)

En les llengües eslaves orientals,les terminacions -ovich, -evich i -ich s'utilitzen per formar patronímics per als homes. Estaria cognat al llatí genitiu -ici, utilitzat per marcar la línia familiar, i també com a equivalent a 'petit' -Vlàdic= 'el petit Vlad'-. Per a les dones, el final és -yevna, -ovna o -ichna. Per exemple, en rus, un home anomenat Ivan amb un pare anomenat Nikolai seria conegut com Ivan Nikolaiévitx o "Ivan, fill de Nikolai"(Nikolaiévitx és un patronímic). De la mateixa manera, una dona anomenada Liudmila amb un pare anomenat Nikolai seria coneguda com Liudmila Nikolaievna o "Liudmila, filla de Nikolai"(Nikolaievna és patronímica). Per als noms masculins que acaben en una vocal, com Ilya o Foma, quan s'utilitzen com a base per al patronímic, les terminacions corresponents són -ich (per a homes) i -inichna (per a dones). Exemples en títols de la literatura clàssica russa inclouen Els contes del difunt Ivan Petróvitx Belkin, La mort d'Ivan Ilitx i"La història de com Ivan Ivanovich es va barallar amb Ivan Nikiforovich".

A Rússia, el patronímic és una part oficial del nom, utilitzat en tots els documents oficials, i quan es dirigeix a algú tant formalment com entre amics. [23]L'ordre escrit correcte d'un nom complet és cognom, nom de pila, després patronímic: aquesta ordre es trobaria en documents oficials, targetes de visita i adreces formals. Per exemple, una dona anomenada Mariya Iosifovna Zhukova li lliuraria una targeta de visita que diu Júkova Mariya Iosifovna. L'ús del nom de pila seguit pel patronímic en rus és sempre la manera correcta i educada d'adreçar-se a qualsevol persona, excepte amics propers, familiars o nens, en aquests casos l'ús del patronímic afegeix entonació d'humor. Aquesta forma seria congruent amb l'ús occidental del Sr. i el cognom per a l'ús i referència educat i adequat. En lloc que els escolars truquin a la seva mestra Ss. i cognoms, la forma adequada seria el nom adequat i mecenímic. Per exemple, una professora anomenada Anna Iosifovna Yelchina sempre seria anomenada Anna Iosifovna pels seus alumnes. Quan es tracta d'una persona molt més jove, només s'utilitza comunament el nom. Els individus són abordats pel seu nom de pila seguit pel patronímic (per exemple, "Mikhaïl Nikolaiévitx") en moltes situacions, fins i tot en ocasions formals, per col·legues a la feina, per coneguts, o quan és abordat per algú més jove d'edat. [23] Cada vegada és més comú que els individus més joves (menors de 50 anys) abandonin el patronímic a la feina. [25] En situacions informals, si una persona és cridada per un diminutiu (com Misha per Mikhaïl o Nastya per Anastasia), el patronímic no s'utilitza. [24]

En un discurs col·loquiali informal, també és possible contraure el final d'un patronímic: així Nikolaiévitx es converteix en Nikolaich, i Stepan Ivanovich es converteix en Stepan Ivanych o simplement Ivanych com el nom de pila pot ser omès

del tot. En aquest cas, la contracció, si és possible, és obligatòria: Ivan Sergueiévitx Sidorov pot ser anomenat "Sergeich" o, més rarament, "Sergueiévitx". A diferència dels noms masculins, si una dona és cridada pel seu nom patronímic sense un nom de pila, el patronímic no sol ser contractat: "Ivanovna" sinó "Mar' Ivanna"; "Sergueievna"/"Sergevna" és una excepció, on ambdues formes estan bé. Normalment, un nom patronímic per si sol és una forma familiar d'adreçar-se a una dona gran.

Serbi

Vuk Karadži? va informar al segle XIX que els serbis de vegades utilitzaven els seus antics noms familiars, i de vegades patronímics. El mateix Vuk Karadži? va utilitzar el patronímic Stefanovi? (fill de Steven), i de vegades Karadzi?, antic cognom. No obstant això, avui en dia, els noms patronímics a Sèrbia s'utilitzen principalment en documents legals, i tenen la forma del nom del pare que diu que el nen és "de tant en tant". per exemple: Marija Dragoljuba Pavlovic, on Dragoljub és el nom del pare i 'Dragoljuba' significa literalment 'de Dragoljub'.

A Sèrbia, Croàcia i Bòsnia, els noms patronímics no canvien de forma entre masculí i femení. Exemple: Marija Dragoljuba Pavlovi? (Dragoljub és el nom del pare; Dragoljuba és la forma que diu que és la seva filla o literalment 'de Dragoljub').

Ucraïnès
Article principal: Nom ucraïnès

En ucraïnès,la patronímica femenina sempre acaba amb -???? (-ivna)o -???? (-yivna). [26] El patronímic masculí sempre acaba amb -???? (-ovych)o -????? (-yovych). [26] Excepció: Illia (????) ? Illich (?????) (per exemple, Illia Illich Mechnikov), Sava (????) ? Savych (?????), Iakiv (????) ? Iakovych (??????). [27]

Els patronyms formen part del nom complet i obligatoris en els missatges formals. Són freqüents en la parla comuna, per exemple, per trucar a una persona d'una manera respectuosa (en forma del nom seguit pel patronímia) i per accentuar un missatge informal en entorns formals, com ara entre col·legues que tenen bones relacions a la feina (en forma de patronímia sense nom i cognom).

Vegeu també

Filiació
Matronímic

Notes

^ L'Oxford English Dictionary registra el metronímic i metronimcorresponent, juntament amb el matronímic però no, però, el matronym.

Referències

^ Willy van Langendonck. 2007. Teoria i Tipologia de Noms Propis. Berlín: Mouton de Gruyter, pàg.
^ Eichler, Ernst et al. (eds.). 1995. Namenforschung. Berlín: Walter de Gruyter, pàg.
^ ?????. Liddell, Henry George; Scott, Robert; Un lèxic grec-anglès al Projecte Perseus.
^ ????? a Liddell i Scott.

^ ??????????, ???????????? in Liddell and Scott.
^ "patronym, n."; "patronímic, n. i adj.", OED Online (3a edició). març de 2018. Premsa de la Universitat d'Oxford.
^ Kaganoff, Benzion C. (1 de juny de 1996). Diccionario de los nombres judíos y ses historias. Rowman i Littlefield Publishers. 9781461627203 d'ISBN. [Consulta: 3 juny 2014'. p. 89
^ Caplan, Neil (primavera 2002). "La campanya del Sinaí de 1956 vista des d'Àsia: seleccions dels diaris de Moshe Sharett". Estudios de Israel. Premsa de la Universitat d'Indiana. 7 (1): 81-103. doi:10.1353/is.2002.0002. [Consulta: 3 juny 2014'.
^ "Una altra pregunta de nom [Arxiu] - Tauler de missatges de dopatge recte". Boards.straightdope.com. Arxivat de l'original el 3 d'abril de 2012. [Consulta: 23 abril 2013'.
^ [reepages.history.rootsweb.ancestry.com/~kernow/names_h.htm Ancestry.com Rootsweb - Noms de Kernow]
^ ? «Decreet van Naamsaanneming (Napoleó, 18 d'agost de 1811)» (neerlandès). Arxivat de l'original el 12 de setembre de 2009. [Consulta: 29 abril 2009'.
^ Jump up to:un b Luna, Juliana de (1998). ? «Noms portuguesos 1350-1450». Acadèmia de SantGabriel. [Consulta: 30 juny 2015'.
^ Jump up to:un b Luna, Juliana de (juny 1999). "Noms portuguesos del segle XVI". Acadèmia de SantGabriel. [Consulta: 30 juny 2015'.
^ Roth, Elsbeth Anne (2002). "Noms espanyols del segle XVI". Escola d'Informàtica de la Universitat CarnegieMellon. [Consulta: 30 juny 2015'.
^ "Nombres y Patronímicos Leoneses, s. X". Historia Viva. Arxivat de l'original el 24 de setembre de 2015. [Consulta: 30 juny 2015'.
^ "Noms espanyols de finals del segle XV: Cognoms patronímics". Acadèmia de Sant Gabriel. 1999-2000. [Consulta: 30 juny 2015'.
^ "Noms espanyols de finals del segle XV". Acadèmia de Sant Gabriel. 1999-2000. [Consulta: 30 juny 2015'.
^ "Noms espanyols del segle XVI - Patronímics per Freqüència". Acadèmia de Sant Gabriel. 2002. [Consulta: 30 juny 2015'.
^ "En ny lag om personnamn". 14 d'abril de 2016. [Consulta: 21 abril 2016'.
^ slands, Alþingi Í. "Lög um mannanöfn" (en islandès). [Consulta: 2 abril 2008'.
^ Jump up to:un b Paikkala, Sirkka. "Patronyymit ja matronyymit sukututkimuksissa". genealogia.fi (en finès). Suomen Sukututkimusseura. [Consulta: 2 agost 2015'.
^ fi:Nimilaki[millor fontnecessària]
^ Jump up to:un b Cubberley, Paul (17 d'octubre de 2002). Rus: una introducció lingüística. Cambridge University Press. p. 355. 9780521796415 d'ISBN.
^ Jump up to:un b Stakhnevich, Júlia (2007). Tot aprenent el llibre rus. Tots els llibres. p. 74. 9781598693874 d'ISBN.
^ Jump up to:un b Smorodinskaya, Tatiana; Evans-Romaine, Karen; Goscilo, Helena, Eds. (2007). Enciclopèdia del rus contemporani. Desfeta. p. 412. 9781136787867 d'ISBN.
^ Jump up to:un b Ucraïnès:Lonely Planet Phrasebook de Marko Pavlyshyn, Lonely Planet, 2002, ISBN 978-1-74104-605-2 (pàgina 52)
^ ??????? ?. ?. ?????? ? ???????? ???????? ????????: ????. ????????.— ?.: ????, 1999.— 132 ?.— ????????.: ?. 129.

Enllaços externs

Busqueu patronímics a Viccionari, el diccionari gratuït.

"Tradicions daneses de nomenclatura". Arxivat de l'original el 7 de gener de 2012.
"Cognoms patronímics gal·lesos". 25 de setembre de 2019. Arxivat de l'original el 15 d'octubre de 2006.
Cognoms holandesos del segle XVII
Cognoms de Data Wales
Quina és la història amb cognoms holandesos?